

FALUDI ÁDÁM

A holt muzsikusok éji zenéje ringatja az örökre elszunnyadt városokat

*Az Őszhajú revolvert becsúsztatom a zsebembe,
és hagyom, hogy jöjjenek a vendégek,
akik szavakat küldenek előre a képviselőinkben,
és kifejezéseket öltenek magukra,
hogy szabadon jusson eszébe minden mindenkinek,
és egyszerre legyen hallható és látható
az első isten, a második és az utolsó is ha van.*

A holt muzsikusok éji zenéje ringatja az örökre elszunnyadt városokat.
Ez a férfi olyan labdarúgócsapatból vált ki, amelyik három játékosból állt.*
Ilyenek hallatszanak már messziről,
de gondolatok csak el,
mi lesz velünk, ha elfogy az összes kifejezés,
vagy autóba rejtett bomba robban fel a szavak mellett egy zsúfolt utcán.
Rengeteg húscafat látszik naponta a képernyőkön
és véres lé a piacok kövezetén.
A zárt elmék üzenete a pusztulás kódja, amit én nem így neveznék.*

*És eltelt egy perc, amíg mindez kilépett belőlem,
a rádió szólt, meg valami zene a lejátszóból,
és csak nézegettem közben az Őszhajú revolverben a betűket.
Alig tudok pár szót franciául,
de nekem nincs is szükségem francia nyelvtudásra.
Kézzárattal olvasom a franciákat,
bármely bábeli származékot megértek megérintve,
és nem adom össze a mesterséges halál küldötteit,
ott vannak szerteszórva temetetlenül egy másik utcában.
Megpróbálok védett helyen lenni. És hagyom, hogy megérkezzenek a vendégek.*

* André Breton és Philippe Soupault véletlen folytán idekerült szóhalmi Parancs János fogalmazásában.